

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 8. SZÁM, 2009. FEB. 22.

Kedves Testvéreim!

Néhány évvel ezelőtt Európát egy nagyon sikeres kiállítás járta be, amely bemutatta a vakok világát. A látók saját bőrükön tapasztalhatták meg, hogy milyen kihívásokat kell a nem látóknak naponta legyőzniük, milyen helyzetekről kell eldönteniük, hogy veszélyesek-e vagy sem. Emlékszem, az egyik teremben a vezetőnk arra bízott minket, hogy egy rácson keresztül bátran nyúljunk be,

rendesen.

A mai Igében arról hallhattunk, hogy Jézus olyan emberekkel beszélget, akik néznek, de nem látnak, hallanak, de a hallott dolgok nem nyerne az elméjükben és a szívükben értelmet. Valami hiba van bennük, mert nem fogékonyak a fontos dolgokra. Hallgatják Jézust, Aki éppen a magvetőről mesél nekik, de a saját gazdálkodási tapasztalataik alapján csak azt látják, hogy ez a Jézus tör-

A tanítványok odamentek hozzá, és megkérdezték tőle: „Miért beszélsz nekik példázatokban?” Ő így válaszolt: „Mert nektek megadatott, hogy megértsétek a mennyek országának titkait, de azoknak nem adatott meg. Mert akinek van, annak adatik, és bővelkedik, akinek pedig nincs, attól az is elvétetik, amije van. Azért beszélek nekik példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, és nem értenek.” „Beteljesedik rajtuk Ézsaiás jövendölése: Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjétek! Mert megkövérédt e nép szíve, fülükkel nehezen hallanak, szemüket behunyták, hogy szemükkel ne lássanak, fülükkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.” „A ti szemetek pedig boldog, mert lát, és fületek boldog, mert hall. Bizony, mondom néktek, hogy sok próféta és igaz kívánta látni, amit láttok, de nem látták, és hallani, amit hallotok, de nem hallották.”

Mt 13, 10-17

kellemes élményben lesz részünk. Egy bátor társunk be is nyúlt, majd olyan sebességgel, mint akit valami megmart, ijedten húzta ki a kezét. A vezetőnk azonnal nyugtatni kezdett minket: ilyen élmény egy kutya megsimogatása a nem látó ember számára. Ami fényben pozitív élmény lett volna, a teremben, ahova nem tudott bejutni semmilyen fény, ijesztő megtapasztalássá vált. Egy-két órára teljesen más világba kerültünk, és vezető nélkül el is veszünk volna benne

ténetében szereplő gazda valahogy úgy vet, hogy túl sok a veszteség. Háromféle okot is felsorol Jézus, ami miatt az elvetett mag nem tud termést hozni: felcsipegetik a madarak az útszélről, a sziklás talajon nem engedi mélyre a gyökerét és a tűző nap kiperzseli az új hajtást, tövissek fojtják meg a növényt. 3:1 – a gazdálkodó ember számára elfogadhatatlan arány. Tudhatták jól ezek az emberek, hogy nem mindegyik mag kel ki, hogy veszteséggel is kell számolni a nyereség

mellett. De a jó gazda mindent megtesz azért, hogy a lehetséges veszteséget elkerülje. Az útfélre például biztosan nem vet. Mivel azt is tudja, hogy a saját földjén hol sziklás a talaj, vagy hol vékony a termőréteg, oda sem vet. A gazoktól pedig igyekszik megszabadulni.

Amikor Jézus a magvetőről beszél, – arról, hogy a mag ilyen, vagy olyan földbe hullik, hogy az elvetett mag termést hoz, vagy kifejeletlen állapotának valamelyik stádiumában elpusztul, – nem ismerik fel, hogy ez nem egy egyszerű hétköznapi történet, hanem Isten tervéről van benne szó. Hogy Isten az, aki a magot veti, és hogy Ő bizalommal és tékozló Atyaként vet. Oda is szór magot, ahol jó föld helyett csak poros és száraz útra, sziklás és túskebokorral borított helyre eshet a mag. Ebben is ott van Istennek a mérhetetlen és felfoghatatlan szeretete. Az igazi szeretet ugyanis azokat is szereti, akikben semmi szeretetre, elfogadásra méltó nincs. Krisztusban is ez nyilvánult meg. Ő nemcsak a jóknak vagy a legjobbaknak hirdette Isten üzenetét, hanem mindenkinek. Hogy milyen Isten, kicsoda Isten, és mi a terve az emberiséggel.

Egészen nyilvánvalóvá teszi Jézus, hogy amit elmondott, az nem egy egyszerű történet, hanem valami sokkal mélyebb tartalom van az elmondott szavak mögött. Mondja is: „*Akinek van füle, hallja!*” (Mt 13,9) Ezek az emberek mégsem tudják, hogy a magvető történetében róluk, az ő lehetőségükről van szó. Hogy Jézus a mennyek országáról beszél nekik, és arról, hogy be akarnak-e oda menni vagy sem.

Ez az első példázat a mennyek országról, amelyet még jónéhány követ: a búza és a konkoly példázata, a mustármagról, a kovászról, az elrejtett kincsről, az igazgyöngyről, a hálóról való példázat. Sőt azt mondja Máté evangéliuma Jézusról, hogy amikor a sokaságnak beszélt, példázat nélkül semmit nem mondott nekik (Mt 13,34b). A tanítványok nem is értik ezt a módszerbeli különbséget, és rá is kérdeznek Jézusnál: „*Mester, miért beszélsz nekik példázatokban?*” A válaszban pedig Jézus az alapvető különbségre mutat rá. A sokaság elmegy Jézus mellett anélkül, hogy meglátná a tanítása és a gyógyítása mögött Azt, Akinek a nevében jött, Akit képvisel, Aki Ő saját maga, és ha Jézus nekik mondaná azt, amit a múlt heti alapigé-
ben Lévi-Máténak, hogy „*kövess engem!*”, ezek az emberek nem tudnák, hogy egy egész életen át tartó követésre lettek kiválasztva. A tanítványoknak Isten megadta, hogy olyan dolgokat értse-
nek meg és fogadjanak be, amiket emberi elmével nem lehet. Ez egy Istentől jövő adomány. Ezt nem lehet megvenni, sem örökölni, csak kapni. Jézus titkokat mond, amiket nem tud mindenki meg-
érteni, befogadni. Mondja is: „*Magasztallak Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsék és értelmese-
k elöl, és felfedted a gyermekeknek. Igen, Atyám, mert így láttad jónak.*” (Mt 11,25-26) Az üdvösség ideje jött el Jézusban, s ennek a jelei nyilvánvalók voltak: „*vakok látnak, és bénák járnak, leprások tisztulnak meg, és süketek hal-
lanak, halottak támadnak fel, és szegényeknek hirdettetik az evangélium*” (Mt

11,5). A látásnak és a hallásnak adottnak kell lennie, az értelem pedig majd növekedni fog Jézus magyarázata által. Csak ennyi: ez a nyitottság kell ahhoz, hogy valaki Jézus gyülekezetébe tartozzon.

A lelki elvakultság gátolja a valódi látást. Akik előtt ott volt az egész Ószövetség és a benne megígért Messiást várták, nem látták meg akkor, amikor eljött. Elutasították Őt. Ezért a büntetésük a mennyei logika szerint az, hogy elvétetik tőlük az is, amijük van, és a ki nek van, annak adatik oda. Mi lesz tőlük elvéve? A hitben és az életben való folyamatos növekedésnek a lehetősége, mert ezt csak Jézus Krisztus által lehet megkapni. Az Ő tanácsa és vezetése által. Az történik ezekkel az emberekkel, amit a királyi menyegzőről szóló példázatban olvashatunk a 22. fejezetben: A király menyegzőt készítette, a meghívottak a többszöri hívás ellenére lemondták a meghívást, sőt a meghívást kézbesítő szolgákat megölték. *„Ekkor a király haragra gerjedt, elküldte seregeit és elpusztította ezeket a gyilkosokat, városukat pedig felégette. Akkor ezt mondta szolgálóinak: A menyegző ugyan kész, de a meghívottak nem voltak rá méltók. Menjeteek tehát a kereszttutakra, és akit csak találtok, hívjátok el a menyegzőre. Kimentek a szolgálak az utakra, összeszedtek mindenkit, akit csak találtak, gonoszokat és jókat egyaránt, és megtelt a lakodalmas ház vendégekkel.”* (Mt 22,7-10)

A lelki vakság és süketség, az elpuhult, megkövéredett szív, ma is sokakat megfoszt attól, hogy Jézus eljöjjön az ő életükbe. Pedig a magvető ma is hinti a

magot mindenféle földbe, és ma is azt várják az emberek, hogy Jézus valami fontosat mondjon nekik. Amikor azonban elhangzik a szó, sokan értetlenül állnak és nem mozdulnak. Nem értik, nem szól nekik, nem hozza mozgásba, lendületbe őket az Ige. Nem tudják kibontani maguknak a szavak mögötti értelmet. Így marad sokak számára meg nem értett az az üzenet, hogy Isten a saját Fiát küldte el ebbe a világba, hogy tanításával, gyógyításával, életével, halálával és feltámadásával bizonyoságot tegyen arról, hogy milyen Isten szerete és elfogadása, hogy mi az, amit Isten az ember számára a paradicsomban elkészített. Hogy miután az ember az Isten ellen való lázadásával elvesztette ezt az ajándékot, Krisztusban, Krisztus által mégis része lehet az Istennel való közösségnek és Istennel való egységnek. Hogy ez lehetséges legyen, Krisztusnak el kellett végeznie a megváltás művét. Saját maga mondja: *„Bizony, bizony, mondom néktek: ha a búzaszem nem esik a földre, és nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.”* (Jn 12,24) Így kapcsolódhatunk Krisztus által Istenhez, tartozhatunk az igazak gyülekezetéhez, és lehet miénk az a boldogság, amit Isten kínál nekünk. Isten adja meg, hogy minél több ember szíve váljon sziklás és terméketlen talajból jó földdé, minél több embernél találjon Isten szava kedvező készsége, hogy ha ma *„az Ő szavát halljuk, akkor meg ne keményítsük a szívünket.”* (Zsid 3,15)

Ámen

(Elhangzott 2009. február 15-én)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 16.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 17.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnijában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL

– Gyülekezetünk presbitériuma a mai napon gyűlést tartott, melynek fő témája a gyülekezet jövőbeli terveinek, céljainak felvázolása, megbeszélése volt. Az ülés eredményeiről a jövő heti istentiszteleten, illetve az ÜZENET következő számaiban adunk hírt.

– Gyülekezetünk Mille Do(re)Mi kórusa március 14-15-én szeretne kórushétvégét tartani. A kórushétvége a szokásos március 15-i koszorúzáson való énekléssel záródna, amelyre reménység szerint a Kisoldali téren fog sor kerülni, Rákóczi Ferenc emléktáblájánál. A kórus vezetése ezúton kéri a kórustagokat, időben jelezzék esetleges hiányzásukat.

– **Kosár Árpád**, gyülekezetünk egyik presbitere lett a **Cseh- és Morvaországi Magyarok Szövetsége Prágai szervezetének elnöke**. Gratulálunk a kinevezéséhez, és Isten áldását kívánjuk munkájára! Reméljük ezáltal is közelebb kerül egymáshoz gyülekezetünk és a CsMMSz, és újabb lehetőségek nyílnak az együttműködésre.

GONDOLAT

A legfontosabb dolgokat a legnehezebb elmondani. Ha ezekről beszélsz, nevetségesnek érzed magad, hiszen szavakba öntve összezsugorodnak

– amíg a fejedben vannak, határtalanul tűnnek, de kimondva jelentéktelenné válnak. Ám azt hiszem, többről van itt szó. A legfontosabb dolgok túl közel lapulnak ahhoz a helyhez, ahol a lelked legféltettebb titkai vannak eltemetve, irányjelzőként vezetnek a kincshez, amit az ellenségeid oly szívesen lopnának el. Ha mégis megpróbálsz beszélni róluk, a hallgatóságtól csak furcsálló tekinteteket kapsz cserébe, egyáltalán nem értenek meg, nem értik, miért olyan fontos ez neked, hogy közben majdnem sírva fakadsz. És szerintem ez a legrosszabb. Amikor a titok nem miattad marad titok, hanem mert nincs, aki megértsen.

Stephen King

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP